

Sint Maarten: beroepsopleiding maakt minder afhankelijk van patroon

Acht van de negen stagiaires op Sint Maarten konden onlangs voor het eerst deelnemen aan een eigen beroepsopleiding. Verplicht is deze nog niet, maar ook daar wordt aan gewerkt, zeggen initiatiefnemers Rik Bergman en Roeland Zwanikken.

.....
Vera Spaans
 journalist

.....
 Op Curaçao bestaat de beroepsopleiding al sinds 1997, en nu was het moment aangebroken voor een vergelijkbare opleiding op Sint Maarten. Zonder slag of stoot ging dat niet: de afstand tussen de twee eilanden is 900 kilometer. 'Je start vanuit Amsterdam ook niet opeens een dependance in Zuid-Spanje,' zegt Zwanikken, oud-deken van de Orde van Advocaten van Sint Maarten. Zijn opvolger, Rik Bergman, zou in 1997 eigenlijk maar een jaar op Sint Maarten zijn. Maar hij bleef. De verschillen tussen de twee eilanden zijn groot, zegt hij. 'Sint Maarten is, anders dan Curaçao, veel Amerikaanser georiënteerd. De rechtspraktijk is veel litigieuzer, zaken worden veel sneller in de rechtszaal uitgevochten.' Zwanikken vult aan: hij heeft in zijn eerste jaar 25 kort gedingen behandeld. 'Ik ken advocaten die dat in hun hele leven nog niet hebben gehaald.'

Het is op Sint Maarten nog steeds de praktijk dat stagiaires hun stageverklaring behalen op basis van rapportages van hun patroon, die worden getoetst door de Raad van Toezicht. De beroepsopleiding zorgt ervoor dat zij hiervan minder afhankelijk worden, en is, volgens Bergman, bevorderlijk voor het vertrouwen bij de burgers in de advocatuur op Sint Maarten. 'Hoewel de advocatuur hier niet onderdoet voor die in Nederland. De leden van de Raad van Toezicht zien stagiaires regelmatig aan het werk, en kunnen daardoor heel goed inschatten wat zij in huis hebben.'

De opleiding begon voorzichtig, met een paar vakken: introductie in de advocatuur, gedragsrecht en schriftelijk formuleren. Die vakken werden gegeven door ervaren advocaten op Sint Maarten en door plaatselijke rechters. 'We hebben niet zomaar iedereen gevraagd,'

zegt Bergman. 'De plaatselijke deken kan bijvoorbeeld prima de introductie in de advocatuur verzorgen. Dat draait voornamelijk om gedragsrecht.' De opleiding sloeg aan, waardoor een jaar later Praktijkleer aan het curriculum werd toegevoegd. Hiervoor werd een docent uit Nederland aangetrokken, Mariske Vreugdenhil. Een prijzige affaire, erkent Zwanikken, penningmeester in het huidige bestuur, maar door haar komst te combineren met een vergelijkbaar bezoek aan Curaçao werden de kosten gedrukt.

Sint Maarten telt 47 advocaten. Het eiland heeft niettemin aanzienlijke economische betekenis: het is een populaire aanmeerplaats voor cruiseschepen en door de centrale ligging een brug naar de kleinere, omliggende eilanden. Een eiland met internationale allure, aldus Bergman en Zwanikken.

Van de negen stagiaires

die het eiland rijk is, namen er acht deel aan de beroepsopleiding. En dat terwijl de opleiding niet verplicht is: de Orde op Sint Maarten is geen publiekrechtelijk orgaan, maar een beroepsvereniging. De vakken worden ook niet getentamineerd. Bij volle aanwezigheid ontvangen deelnemers na afronding een certificaat. Die regeling is de voornaamste reden dat deelnemers voor deze vakken in Nederland geen vrijstelling krijgen, maar daar wordt aan gewerkt, aldus Bergman.

'Het zou heel goed zijn voor de mobiliteit tussen Nederland en de Antillen,' zegt Zwanikken. 'Zeker voor jonge advocaten is een stage hier heel waardevol, en later in hun carrière komt het er, om verschillende redenen, vaak niet meer van.' Hij spreekt nu ook als werkgever, want voor de instroom van advocaten is het eiland sterk afhankelijk van Nederland – eigen kweek is er op het eiland nauwelijks.

Rik Bergman (l.) en Roeland Zwanikken